

Gmina Sierakowice
ul. Lęborska 30
83-340 Sierakowice

*ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
REJONU WSI SIERAKOWICE W GMINIE SIERAKOWICE, W ZAKRESIE ZMIANY KARTY TERENU D.18.PR*

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO REJONU WSI
SIERAKOWICE W GMINIE SIERAKOWICE, W ZAKRESIE ZMIANY KARTY TERENU D.18.PR**

Na zlecenie Urzędu Gminy Sierakowice
ul. Lęborska 30
83-340 Sierakowice

Opracowanie:

URBANISTYKA ARCHITEKTURA
Pracownia urbanistyczno-architektoniczna
MONDRA®design Łukasz Woźniak
ul. Długa 21, 95-030 Rzgów

Autor prognozy:
mgr Katarzyna Kusztełek

CZERWIEC 2020 – AKTUALIZACJA MAJ 2021

Spis treści:

1. Wiadomości ogólne	3
1.1. Wstęp.....	3
1.2. Podstawy prawne	3
1.3. Zakres przedmiotowy prognozy.....	3
1.4. Metodyka.....	6
1.5. Materiały wyjściowe	6
1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.....	8
2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu	12
3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu	13
3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego.....	13
3.2. Obszary chronione	17
3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska	18
3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji	19
3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu	19
3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego	20
3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska	20
4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego	21
4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu.....	21
4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko	23
4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000	24
4.4. Informacje o transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	28
4.5. Zgodność m.p.z.p. z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami	28
4.6. Podsumowanie prognozy	29
5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska	30
6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	31
7. Wnioski	31
8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	32
Oświadczenie autora prognozy	36

ZAŁĄCZNIK 1. RYSUNEK: PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO REJONU WSI SIERAKOWICE W GMINIE SIERAKOWICE, W ZAKRESIE ZMIANY KARTY TERENU D.18.PR.

1. Wiadomości ogólne

1.1. Wstęp

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest wskazanie na minimalizowanie szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Celem prognozy jest ocena miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienie przewidywanych przekształceń środowiska i warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu na poszczególne komponenty środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne oraz dobra kultury.

1.2. Zakres powierzchniowy prognozy

Niniejszą prognozę sporządza się na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części gminy Sierakowice. Teren opracowania obejmuje obszar określony w uchwale Nr XXXVIII/314/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do zmiany Uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. w zakresie zmiany karty terenu D.18.PR.

Zakres zmian obejmuje tereny miejscowości Sierakowice, wolne od zabudowy, przeznaczone w obowiązującym dokumencie pod tereny zabudowy przemysłowo-rzemieślniczej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej. Plan obejmuje tereny, o powierzchni ok. 5,9 ha.

1.3. Zakres przedmiotowy prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie z uchwałą Nr XXXVIII/314/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do zmiany Uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. w zakresie zmiany karty terenu D.18.PR.

Uchwalenie planu miejscowego ma między innymi na celu dostosowanie zapisów miejscowego prawa do przyjętego Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sierakowice, który został przyjęty uchwałą Nr XXXIII/384/17 Rady Gminy Sierakowice z 30.06.2017 r.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2020 poz. 283 ze zm.). Oznacza to, że prognoza musi zawierać:

1. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;

2. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
3. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
4. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
5. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

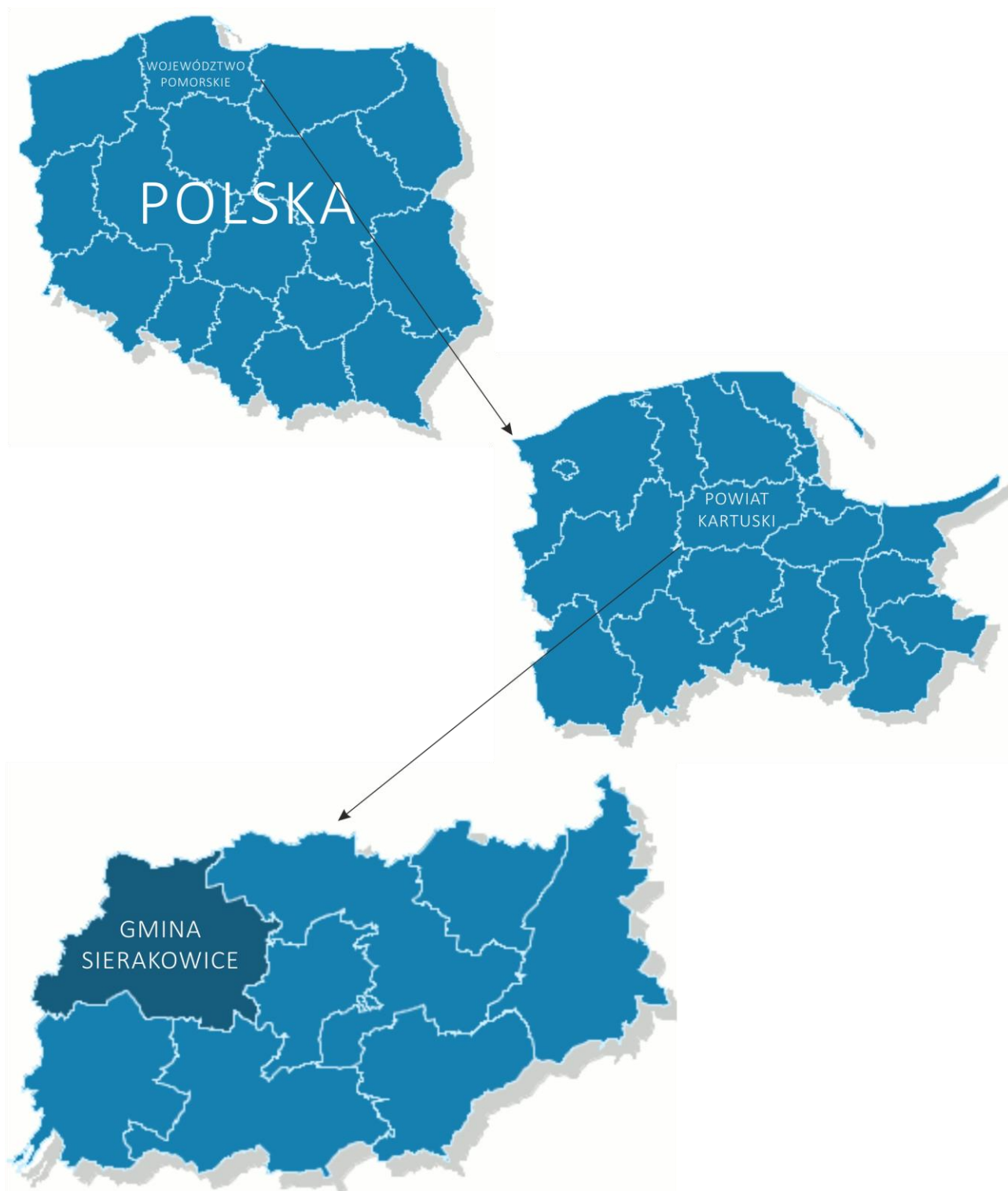

Rysunek 1. Tereny zmiany planu na tle obowiązujących dokumentów, źródło: uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu wsi Sierakowice.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. istniejący stan środowiska oraz potencjalne tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
2. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
3. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;

5. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy.

Rysunek 2. Teren gminy Sierakowice na tle powiatu, województwa i kraju, źródło Internet.

W prognozie powinno przedstawić się: rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a w przypadku prognozowanego negatywnego oddziaływania na Obszar Natura 2000, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.4. Metodyka

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Wzięto także pod uwagę skalę planu, ze szczególnym uwzględnieniem możliwego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Niniejsza prognoza została opracowana stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości ocenianego dokumentu.

Wnioski do planu sformułowano w oparciu o zapewnienie podstawowego funkcjonowania i ochrony terenów najcenniejszych przyrodniczo na omawianym obszarze i w jego otoczeniu oraz zgodności projektu planu ze wskazaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

1.5. Materiały wyjściowe

Przy opracowywaniu posłużono się następującymi materiałami wyjściowymi:

- Jaroszewski W., Marks L., Radomski A., 1985, *Słownik geologii dynamicznej*, Wydawnictwa Geologiczne
- Kleczkowski A.S., (red.) 1990, *Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony 1:500000 – Wyd. AGH, Kraków*
- Kondracki J., 1994, *Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne*, PWN, Warszawa
- *Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, 2016*
- *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy, 2017*
- *Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024, 2014*
- *Program Ochrony Środowiska Gminy Sierakowice na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021, 2015*
- *Strategia Rozwoju Powiatu Kartuskiego na lata 2016 -2040, 2016*
- *Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego na lata 2015 – 2018 z perspektywą na lata 2019 – 2022, 2014*
- *Program Gospodarki Odpadami dla Powiatu Kartuskiego 2011, 2008*
- *Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2009, 2008*
- *Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, projekt*
- *Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013 – 2016 z perspektywą do roku 2020, 2012*
- *Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, projekt*

- *Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020, 2012*
- *Raport o stanie środowiska w województwie pomorskim w 2015 r., 2016 Biblioteka Internetowa WIOŚ Gdańsk*
- *Richling A, Solon J., 1998, Ekologia krajobrazu, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;*
- *Roczna ocena jakości powietrza dla województwa pomorskiego - raport za 2015 rok, 2016, Biblioteka Internetowa WIOŚ Gdańsk*
- *Szafer W., Zarzycki K., 1977, Szata roślinna Polski, PWN, Warszawa*
- *Szponar A., 2003, Fizjografia urbanistyczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa*
- *Wojewódzki Plan Gospodarowania Odpadami 2012*
- *Woś A., 1996, Zarys klimatu Polski, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań*

Strony internetowe (dostęp: 2017/2018):

- <https://bip.pomorskie.eu>
- www.codgik.gov.pl
- www.geoportal.gov.pl
- www.google.maps.pl
- www.kzgw.gov.pl
- www.gdansk.rdos.gov.pl
- www.mos.gov.pl
- www.pgi.gov.pl
- www.psh.gov.pl

Przepisy:

- *Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2021 poz. 247)*
- *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2020 poz. 55.)*
- *Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2021 poz. 741)*
- *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz.U. 2020 poz. 284 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2020 poz. 282 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz.U. 2020 poz. 310 ze zm.)*
- *Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz.U. 2020 poz. 797.)*
- *Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2017 poz. 1161.)*
- *Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz.U. 2020 poz. 471 ze zm.)*
- *Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz.U. 2014 poz. 112.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2012 poz. 1031.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz.U. 2014 poz. 1800.)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409)*
- *Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408)*

Ponadto opracowanie oparto także na podstawie inwentaryzacji terenowej.

1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Główne zobowiązania międzynarodowe Polski w dziedzinie ochrony środowiska wynikają z członkostwa w Unii Europejskiej. Dokumenty te wyszczególnione poniżej znajdują odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim poprzez odpowiednie ustawy i rozporządzenia, a także inne dokumenty o znaczeniu strategicznym. Do najważniejszych dokumentów programowych Unii istotnych dla wprowadzania koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju należą:

VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór – który stanowi 6 już program polityki ekologicznej UE, który formułuje 4 główne cele działania w zakresie ochrony środowiska na lata 2001 – 2010. Są to:

- zmiany klimatyczne – celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 8% w latach 2008 – 2012 (wspieranie zużycia odnawialnych źródeł energii);
- przyroda i bioróżnorodność – przywrócenie struktury i funkcjonowania systemów przyrodniczych;
- środowisko a zdrowie – redukcja zagrożenia pestycydami i chemikaliami;
- zasoby naturalne i odpady – zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i zmniejszenie ilości odpadów.

Sformułowane powyżej kierunki głównych działań określają cele strategiczne dotyczące ochrony środowiska i na jego podstawie opracowywane są kolejno programy lokalne, regionalne i krajowe.

Kolejnym istotnym dokumentem jest Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE, która za jeden z głównych celów uznaje ochronę środowiska naturalnego poprzez:

- zachowanie potencjału Ziemi,
- respektowanie ograniczeń naturalnych zasobów,
- zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawy jego jakości,
- przeciwdziałanie i ograniczenie zanieczyszczeniu środowiska,
- propagowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, tak by oddzielić wzrost gospodarczy od degradacji środowiska.

Ponadto wyodrębniono siedem głównych wyzwań, którym przypisano cele ostateczne i operacyjne oraz działania:

- ograniczenie zmian klimatycznych oraz zwiększenie udziału czystej energii (ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zwiększenie udziału paliw alternatywnych),
- zrównoważony transport - proekologiczna przebudowa modelu transportowego (wzrost udziału transportu kolejowego, wodnego i publicznego w strukturze transportu ogółem),
- promowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji (zwiększenie udziału ochrony środowiska w rozwoju gospodarczym),

- racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi (unikanie ich nadmiernej eksploatacji) oraz zahamowanie degradacji różnorodności biologicznej,
- zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego (bezpieczeństwo i wysoka jakość produktów żywnościowych, produkcja i użytkowanie środków chemicznych w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i środowiska),
- promowanie integracji i solidarności społecznej oraz stabilnej jakości życia,
- wyzwania w zakresie globalnego ubóstwa i trwałego rozwoju.

Kolejnym dokumentem jest Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu – jest to dokument programowy Komisji Europejskiej, który obejmuje tematykę rozwoju zrównoważonego poprzez wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów środowiska. Do celów nadrzędnych należy ograniczenie emisji CO₂ (nawet o 30%), zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii, zwiększenie efektywności wykorzystania energii o 20%.

Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić:

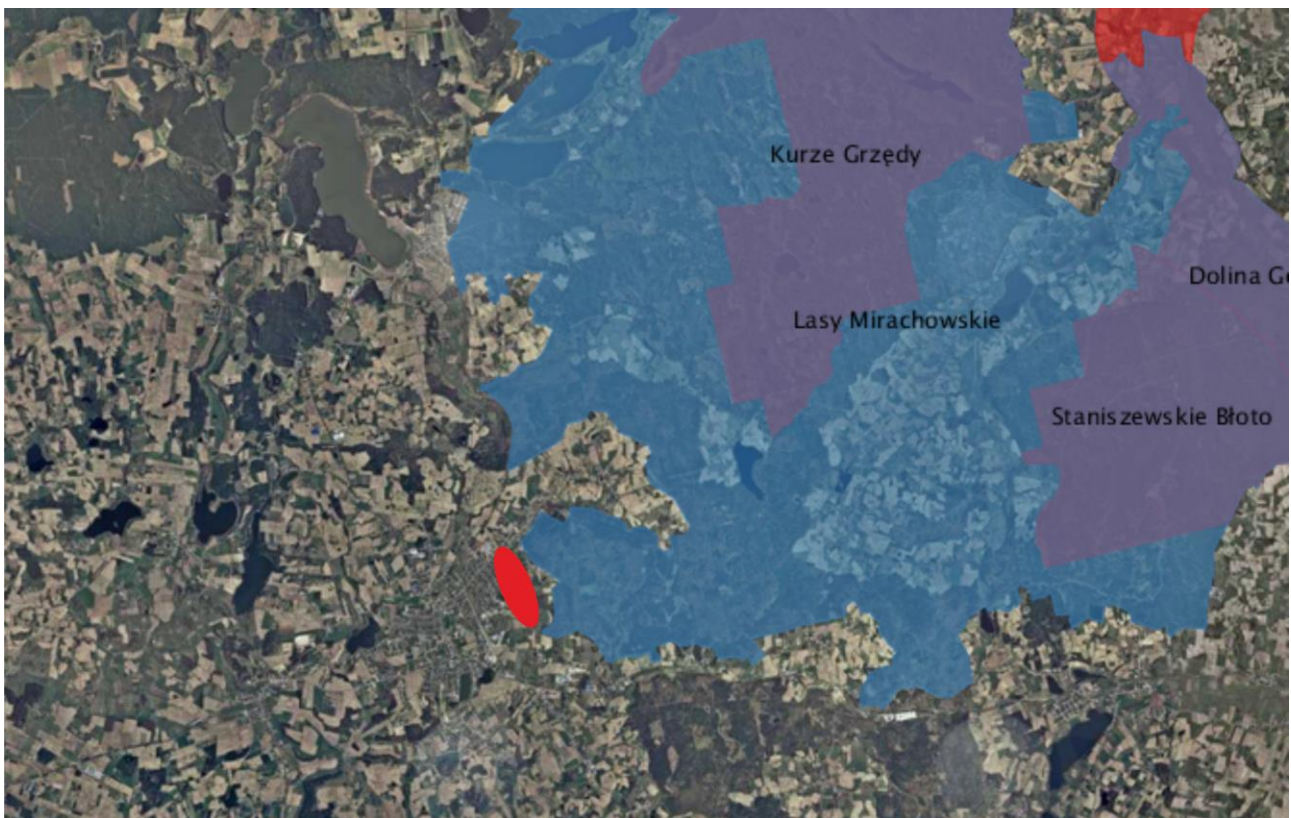
- dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (**Dyrektywa Ptasia**)
- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (**Dyrektywa Siedliskowa**)

Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania nie powinna wpłynąć negatywnie na obszary NATURA 2000, gdyż tereny objęte planem znajduje się w oddaleniu ok. 0,17 km od najbliższego z sąsiednich obszarów NATURA 2000 Lasy Mirachowskie PLB220008 oraz ok. 3,7 km od obszaru Natura 2000 Kurze Grzędy PLH220014. Skala zmian będzie nieść jedynie lokalne oddziaływanie na tereny sąsiadujące, skala zmian zaproponowana planem będzie nieodczuwalna w dalszej perspektywie.

Oprócz ww. aktów prawnych na uwagę zasługują także:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (**dalej: dyrektywa SOOŚ**)
- dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (**dalej: dyrektywa OOS**)

Rysunek 3. Teren wsi Sierakowice na tle najbliższych obszarów Natura 2000.

Celem Dyrektywy nr 2001/42/WE „...jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko”. Dyrektywa nr 85/337/EWG dotyczy oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

Cele przedstawione w ww. dokumentach i aktach pranych Wspólnoty Europejskiej są podstawą rozwiązań prawnych obowiązujących w Polsce. Najważniejszym z nich jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski, która w art. 5 wskazuje, że - „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.

Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju – pierwsza próba określenia wizji Polski do roku 2025 wskazująca główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej. Strategia oparta została na koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju.

Z punktu widzenia niniejszego opracowania szczególnej wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym ujęty w Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Projektowany dokument powinien spełniać wymogi zawarte w tym dokumencie tj. uwzględniać

kształtowanie ładu przestrzennego pozwalając na racjonalną gospodarkę zasobami gminy w tym terenami cennymi przyrodniczo, uwzględniając powiązania ekologiczne i możliwości rozwoju przestrzennego.

W zakresie zagadnień związanych z odpadami w Polsce obowiązuje Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, który wszedł w życie w sierpniu 2016 r. odnosi się on do postępowania z odpadami należy przede wszystkim zapobiegać powstawaniu odpadów, następnie zapewnić ich przygotowanie do ponownego użycia, recykling, w dalszej kolejności inne procesy odzysku, a w ostateczności unieszkodliwianie. Gospodarowanie odpadami zgodnie z wskazaną wyżej hierarchią umożliwi dalsze pogłębianie obserwowanego w ostatnich latach zjawiska, jakim jest oddzielanie wzrostu masy wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego.

Biorąc pod uwagę szczebel wojewódzki do jednego z najważniejszych dokumentów należy Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013 – 2016 z perspektywą do roku 2020 – jest to program, który: wskazuje wojewódzkie priorytety i cele ochrony środowiska wraz z działaniami prowadzącymi do ich osiągnięcia; określa harmonogram realizacji zadań na lata 2013-2020, zasady zarządzania programem oraz źródła finansowania jego wdrażania. Dokument wyznacza szereg priorytetów dotyczących ochrony zasobów przyrodniczych, zwiększania zasobów leśnych czy cennych gruntów rolnych, wskazuje na racjonalną gospodarkę eksploatacyjną ale także skupia się na kierunkach rekultywacji czy na programach redukujących zanieczyszczenia z różnych źródeł. Dokument też wyznacza standardy w zakresie edukacji ekologicznej, tak ważnej dla kształtowania pozytywnych podstaw społecznych.

Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, to plan, którego głównym celem jest utworzenie w województwie zintegrowanej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska. Dokument jest obecnie zaktualizowany.

Szczebel regionalny to przede wszystkim Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego na lata 2015 – 2018 z perspektywą na lata 2019 – 2022, którego głównym celem jako dokumentu operacyjnego jest wskazanie podstawowych problemów w zakresie ochrony środowiska w regionie oraz przedstawienie perspektywicznych kierunków ich rozwiązywania. W programie uwzględniono także wszystkie aspekty ochrony środowiska i zrównoważonego użytkowania jego zasobów.

Lokalne dokumenty, które przenoszą uwarunkowania powyżej wymienionych dokumentów na grunt gminy to między innymi Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024, która przedstawia strategiczne i operacyjne cele rozwoju gminy w odniesieniu do stanu istniejącego – diagnozy, przedstawiając jednocześnie możliwość i czas osiągnięcia i ewaluacji założonych rozwiązań.

Kolejnym dokumentem jest Program Ochrony Środowiska Gminy Sierakowice na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021, który wskazuje na konieczność ochrony poszczególnych elementów środowiska w gminie wskazuje na problemy oraz wyznacza kierunki ich rozwiązania.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, międzyczłonkowskim i krajowym zostały uwzględnione w planie zagospodarowania (w zakresie zapisania jak najbardziej racjonalnych zasad kształtowania przestrzeni objętej planem, uwzględnia on także uwarunkowania wynikające z zapisów dokumentów strategicznych z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego), dla którego sporządzona została niniejsza prognoza.

2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Ze względu na charakter i skalę zmian, jakie niesie ze sobą realizacja planu nie przewiduje się konieczności szczególnej analizy skutków postanowień przedmiotowego dokumentu. Oddziaływanie na środowisko, związane z planowanym przekształceniem terenu i wprowadzeniu w części zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz produkcyjnej czy usługowej w zakresie nieuciążliwym, nie powinno zmienić się na tyle silnie by konieczne było wprowadzanie nowych narzędzi i metod obserwacji środowiska. Przede wszystkim powinno wiązać się z zastosowaniem przepisów zawartych w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2020 poz. 283 ze zm.).

Ustawa EIA reguluje przede wszystkim kwestie postępowania w zakresie ocen oddziaływania inwestycji na środowisko. Oczywiście zakładając, że zagospodarowanie przestrzenne fragmentu gminy Sierakowice zostanie przeprowadzone zgodnie z zapisami projektu zmiany miejscowego planu i nie będą lokalizowane tam obiekty, dla których potrzebne jest sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko, przeprowadzanie dodatkowych analiz nie będzie potrzebne. Zatem sprawdzanie jakości środowiska może odbywać się w ramach indywidualnych zamówień lub w ramach monitoringu środowiska województwa.

Analizę skutków realizacji postanowień planu można wykonać w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzanych przez Wójta Gminy Sierakowice. Opracowanie takie opiera się głównie na rejestrach wydanych decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, uchwalonych planów oraz weryfikacji aktualności Studium. Obowiązek wykonywania analiz wynika z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2020 poz. 293 ze zm.). Należałoby tu zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie urządzania zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie czy prawidłowego kształtowania krajobrazu.

Ponadto, do wykonania analiz możliwe jest wykorzystanie sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie. Ocenę aktualności studium i planów powinno się sporządzać, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana byłaby analiza skutków realizacji postanowień planu, jeśli oczywiście nastąpiłaby taka konieczność.

3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu

3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego i kulturowego

Gmina Sierakowice położona jest w centralnej części województwa pomorskiego, w zachodnio-północnej części powiatu kartuskiego i jest jedną z 8 gmin powiatu. Jednostka zajmuje obszar o powierzchni 182,4 km².

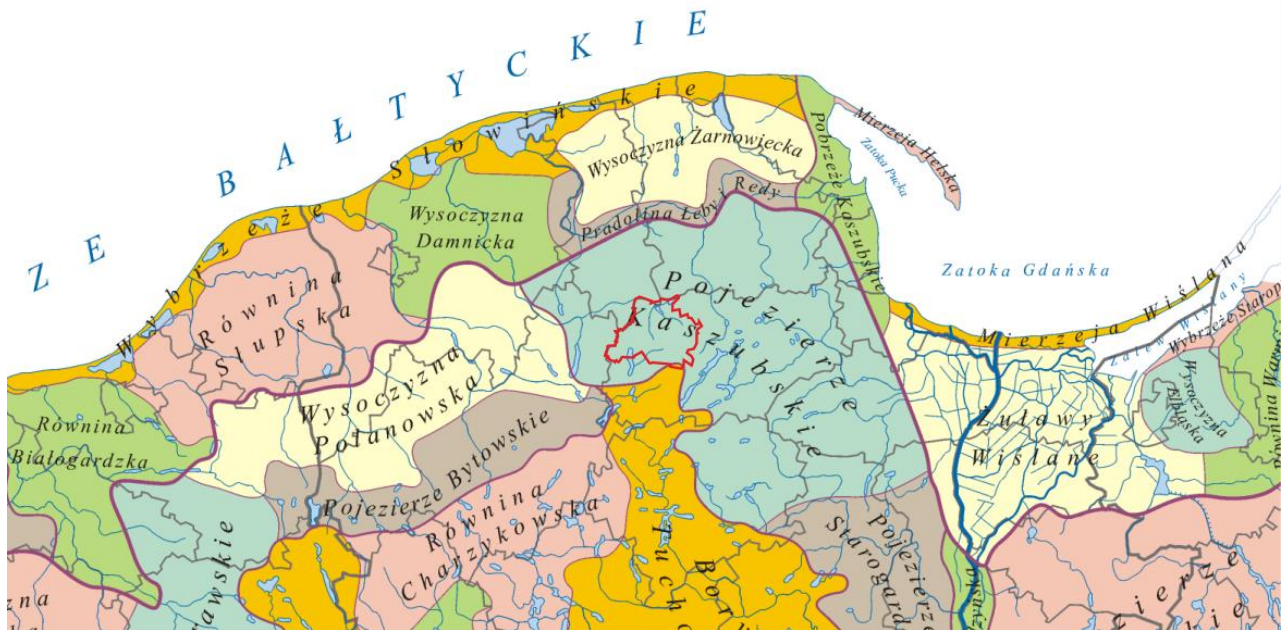
Wieś Sierakowice cechuje zabudowa zbliżona do miejskiej, wykazująca koncentrację wzdłuż dróg oraz linii kolejowej. Funkcje usługowe i handlowe zlokalizowane są głównie przy głównych szlakach komunikacyjnych biegnących przez wieś, natomiast rzemieślnicze i produkcyjne – przy linii kolejowej. Funkcje mieszkaniowe przeważają w części południowo-zachodniej, zachodniej oraz północno-wschodniej wsi.

Rzeźba terenu

Obszar Gminy charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą terenu. Występują tu typowe dla obszarów pojezierzy młodoglacjalnych, formy ukształtowania terenu jak: wysoczyzna morenowa denna, wyniesienia moreny czołowej, rynny polodowcowe, równiny sandrowe. Wysoczyzna morenowa (falista, płaska, pagórkowata strefa marginalna, wały moren akumulacyjnych) z roślinnością pól uprawnych z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery; dominuje spływ wody i jej ograniczone wsiąkanie oraz tranzyt materii ku terenom niżej położonym. Wysoczyzna morenowa ze zbiorowiskami leśnymi, z glebami brunatnymi wyługowanymi i glebami płowymi (pseudobielicowe), w podłożu z glinami, piaskami gliniastymi i piaskami na glinie; woda i materia dostarczane są z atmosfery. Równiny sandrowe ze zbiorowiskami leśnymi z glebami bielicowymi i rdzawymi, w podłożu z piaskami i żwirami. Tereny gminy Sierakowice są znacznie zróżnicowane pod względem wysokościowym, co podnosi stopień atrakcyjności krajobrazu i stwarza dogodne warunki dla postrzegania jego walorów.

Teren opracowania charakteryzuje dość urozmaicona rzeźba, na niewielkim obszarze ok. 5,9 ha widać wyraźnie nachylenia rzeźby od części północnej w kierunkach zachodnim i wschodnim – gdzie wysokości kształtują się w okolicach granicy środkowo-północnej 223,0 m. n.p.m. na krańcach północno-wschodnich do 209,0 m n.p.m, natomiast w części południowej teren zachowuje względnie niewielkie deniwalecje od 219 m.n.p.m na zachodnie przez 222 m. n.p.m. w części południowo-centralnej, następnie teren łagodniej opada w kierunku wschodnim do 214 m.n.p.m.

Zgodnie z fizyczno - geograficzną regionalizacją Polski, wg J. Kondrackiego, w ogólnym podziale, obszar gminy Sierakowice, w tym teren opracowania, w większości położony jest w obrębie następujących głównych jednostek: megaregion – Pozaalpejska Europa Środkowa, prowincja – Niż Środkowoeuropejski, podprowincja – Pojezierza Południowobałtyckie, makroregion – Pojezierze Zachodniopomorskie, Pojezierze Wschodniopomorskie, Pojezierze Południowopomorskie, mezoregion - Pojezierze Kaszubskie.

Rysunek 4. Teren gminy Sierakowice na podziału fizycznogeograficznego wg Kondrackiego, źródło Internet.

Geologia:

Na terenie Gminy Sierakowice brak jest powiązania dzisiejszej rzeźby terenu z budową geologiczną podłoża, co jest wynikiem (typowego dla obszarów młodoglacjalnych) rozwoju geologicznego, gdzie niemal wyłącznie siłą rzeźbotwórczą jest erozyjna i akumulacyjna działalność zlodowceń plejstoceńskich. Wśród utworów akumulacji lodowcowej i działalności wód fluwioglacjalnych najczęściej występują: gliny zwałowe z głazami narzutowymi, utwory piaszczysto – żwirowe o różnej grubości (od ilastych i pyłowych do potężnych głazów), iły, mułki i in. Z epoką holoceniową wiążą się osady rzeczne w postaci głównie piasków i żwirów, osady rzeczno – jeziorne: m.in. iły, muły, margle i piaski oraz jezioro – bagienne zbudowane z namulów organicznych, iłów jeziornych i torfów.

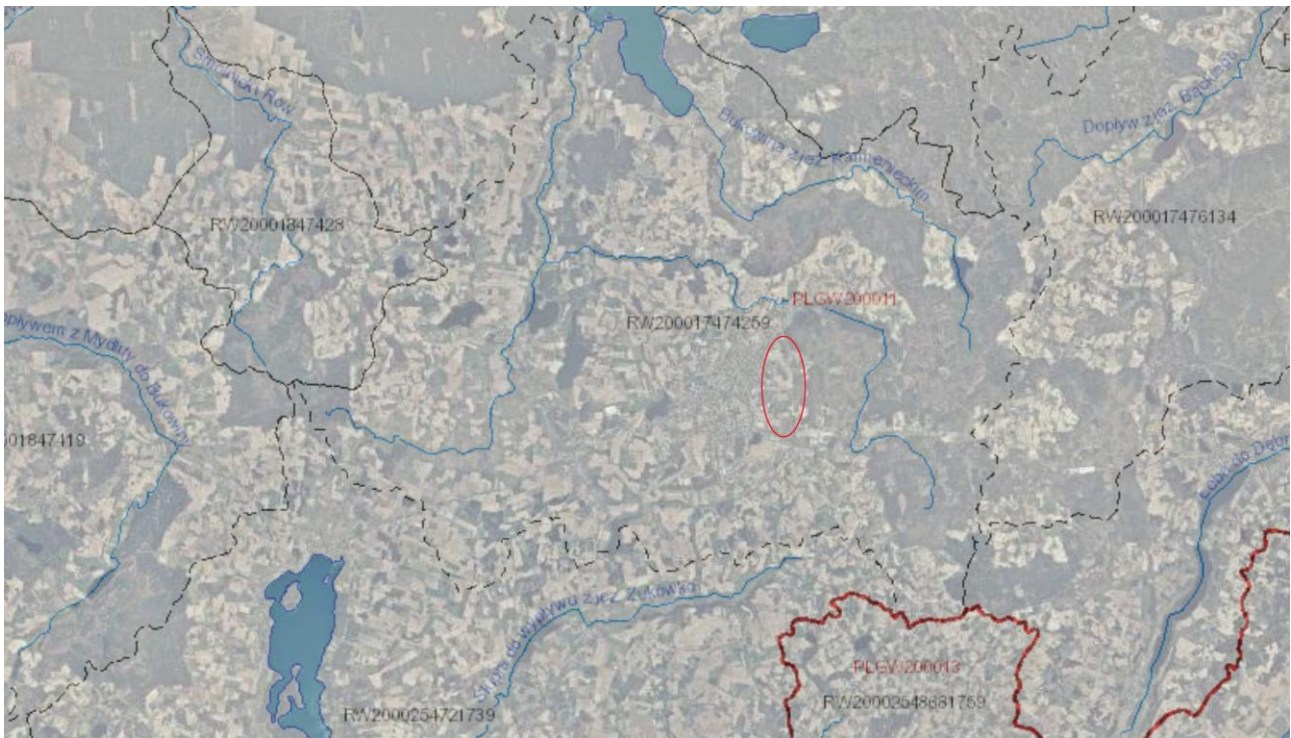
Surowce mineralne:

Na analizowanym obszarze zmiany planu miejscowego nie występuje żadne udokumentowane złożo surowców mineralnych (Centralna Baza Geologiczna Państwowego Instytutu Geologicznego).

Wody powierzchniowe:

Gmina Sierakowice położona jest w obrębie niżej wymienionych jednostkach hydrograficznych: w systemie zlewni Łupawy (dopływ Bukowina z Czarną Wodą, dopływ Dolina Jadwigi), w systemie zlewni Słupi, w systemie zlewni Łęby – niewielki obszar we wschodniej części gminy, w systemie zlewni Martwej Wisły – w tym w zlewni Motławy – w tym w zlewni Raduni. W obszarze objętym opracowaniem występują melioracje i lokalne podmokłości. Teren charakteryzują także zagłębienia okresowo wypełnione wodą na łąkach.

Obszar obrębu Sierakowice, a zatem terenów objętych uchwałą zmiany planu, znajduje się w Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Bukowina z Jez. Kamienickim PLRW200017474259.

Rysunek. 5. Położenie terenu opracowania na tle JCWP, źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

Tabela 1. Charakterystyka jednolitych części wód powierzchniowych na obszarze opracowania

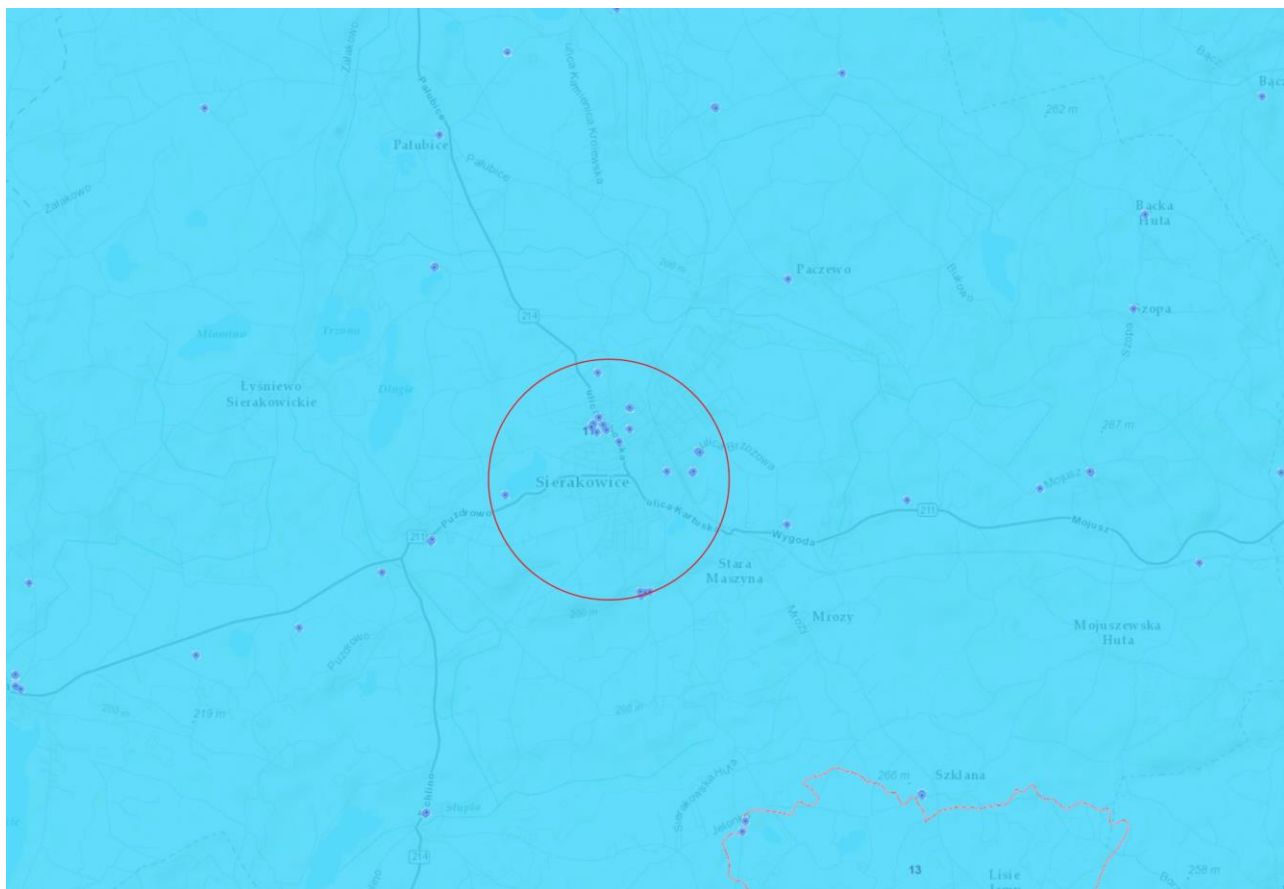
Jednolita część wód powierzchniowych (JCWP)		Lokalizacja					Status	Ocena stanu	Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Odstępstwa	Uzasadnienie odstępstwa
Europejski kod JCWP	Nazwa JCWP	Cel środowiskowy	Region wodny	Obszar dorzecza (RZGW)							
				Kod	Nazwa						
PLRW200017474259	Bukowina z jez. Kamienieckim	dobry stan ekologiczny i chemiczny	region wodny Dolnej Wisły	2000	obszar dorzecza Wisły	RZGW w Gdańsku	naturalna część wód	dobry	zagrożona	tak	Brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.

Na podstawie: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

Wody podziemne:

Teren wsi Sierakowice położony jest na obszarze jednolitej części wód podziemnych (oznacza określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych) JCWPd 11. Obszar JCWPd 13 to zasilanie poziomów wodonośnych na obszarach wysoczyzn na omawianym obszarze generalnie odbywa się w wyniku infiltracji wód opadowych. W strefie saturacji podstawowe znaczenie ma przesiąkanie między poziomowe. Jest ono ułatwione w oknach hydrogeologicznych. Mniejsze znaczenie ma infiltracja brzegowa i denna występująca w niektórych odcinkach dolin cieków powierzchniowych oraz misach niektórych jezior. Pradolina Łeby, Nizina Gardnieńsko-Łebska, doliny: Stupi i Łupawy stanowią główne bazy drenażu wód podziemnych na tym terenie. Osiami tego drenażu są poszczególne wymienione wyżej rzeki, które drenują wszystkie kenozoiczne

piętra wód podziemnych. Z głównymi bazami drenażu łączy się sieć lokalnych baz drenażu, którymi są misy jezior przepływowych i głęboko wcięte w podłoże doliny dopływów tych rzek. W rejonie Łeby dno pradoliny sięga maksymalnie utworów górnokredowych, w innych miejscach rozcina ono strop wodonośnych utworów oligoceńskich lub głęboko wciną się w miocenijską formację burowęglową.

Rysunek. 6. Położenie terenu opracowania na tle JCWP, źródło: <http://m.bazagis.pgi.gov.pl/cbdg/#/main>

Sieć drenażu uzupełniają doliny kopalne i marginalne, utworzone w różnych okresach plejstocenu. Niektóre z nich są zajęte przez współczesne ciek. Sieć cieków powierzchniowych i mis jeziornych zbiera wody opadowe na obszarze zasilania warstw plejstoceńskich.

Warunki klimatyczne:

Warunki środowiskowe każdego obszaru w dużym stopniu uzależnione są od jego położenia geograficznego. Również położenie gminy Sierakowice istotnie wpływa na jej warunki przyrodnicze i klimatyczne, przyczynia się do jej odrębności.

Ze względu na duże wyniesienie ponad poziom morza oraz względem otaczających terenów klimat Pojezierza Kaszubskiego, a tym samym Gminy Sierakowice charakteryzuje się: stosunkowo niskimi temperaturami latem (średnia temp. lipca do 17°C) i zimą (średnia temp. stycznia do -2,5°C), niską średnią roczną temperaturą powietrza – około 6,5°C, stosunkowo dużą liczbą dni mroźnych i bardzo mroźnych, wysokimi opadami średnio rocznie 600 - 700 mm, często rocznie ponad 700 mm, z największymi opadami w lipcu średnio 90 - 100 mm, dużą wilgotnością względną powietrza wynosząco ponad 80 % (X – II), dużą liczbą dni pochmurnych i dużą liczbą dni z mgłą, dominacją wiatrów z kierunków zachodnich.

Gleby:

Przydatność rolniczą gleb określają klasy bonitacyjne wyróżnione przez Szponara (2003) na podstawie następujących kryteriów: budowa profilu glebowego (typ i podtyp gleby, rodzaj, gatunek, miąższość poziomu próchnicznego i zawartość próchnicy, skład chemiczny gleby i jej odczyn, oglejenie, właściwości fizyczne); stosunki wilgotnościowe uwarunkowane położeniem w terenie; wysokość bezwzględna.

Podobnie jak i teren całego województwa pomorskiego, obszar powiatu kartuskiego, a tym samym gminy Sierakowice w przeważającej części pokryty jest glebami powstałymi z utworów polodowcowych (plejstocenijskich) – glin i piasków zwałowych oraz piasków akumulacji wodno-lodowcowej. Wykształciły się tu w większości średniej jakości gleby brunatne (głównie wylugowane i kwaśne) oraz bielice i pseudobielice, których niezbyt wysoka urodzajność uzależniona jest od rodzaju skały macierzystej oraz stopnia zakwaszenia. Są to najczęściej gleby kwaśne i bardzo kwaśne, wymagające regularnego wapnowania.

Gleby w obrębie opracowania zgodnie z ustawą z dn. 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2020 poz. 471) nie wymagają wyłączenia z użytkowania poprzez zgodę ministerialną, obejmują grunty rolne klasy V i VI, łąki klasy V oraz grunty budowlane.

Fauna i flora:

Roślinność, która występuje w granicach zmiany planu to przywleczone antropogeniczne gatunki (tereny pół uprawnych), często samorozsiewające się rośliny synantropijne, a także zieleń towarzysząca terenom zainwestowanym, ogrodom przydomowym, w dużej mierze jest to roślinność trawiasta, a skład gatunkowy różni się całkowicie od roślinności pierwotnej i jest wynikiem gospodarki ludzkiej.

Faunę stanowią zwierzęta towarzyszące gospodarstwom domowym oraz terenom rolniczym – tj. owady czy gryzonie oraz pospolite ssaki, takie jak lisy czy zające okresowo bywające na tych terenach, a także ptaki, żerujące w obszarach polnych i podmokłych – tj. skowronek polny, kuropatwa, czy czajka, a także bocian, kos, sikorka bogatka i modra, kawka, pliszka siwa, jaskółka oknówka, kopciuszek, czy szpak.

Na terenie opracowania nie występują żadne chronione gatunki roślin i zwierząt. Roślinność związana jest głównie z kształtowaniem zieleni w zakresie użytków rolnych i zieleni łąkowej – przywleczonych gatunków.

Walory kulturowe:

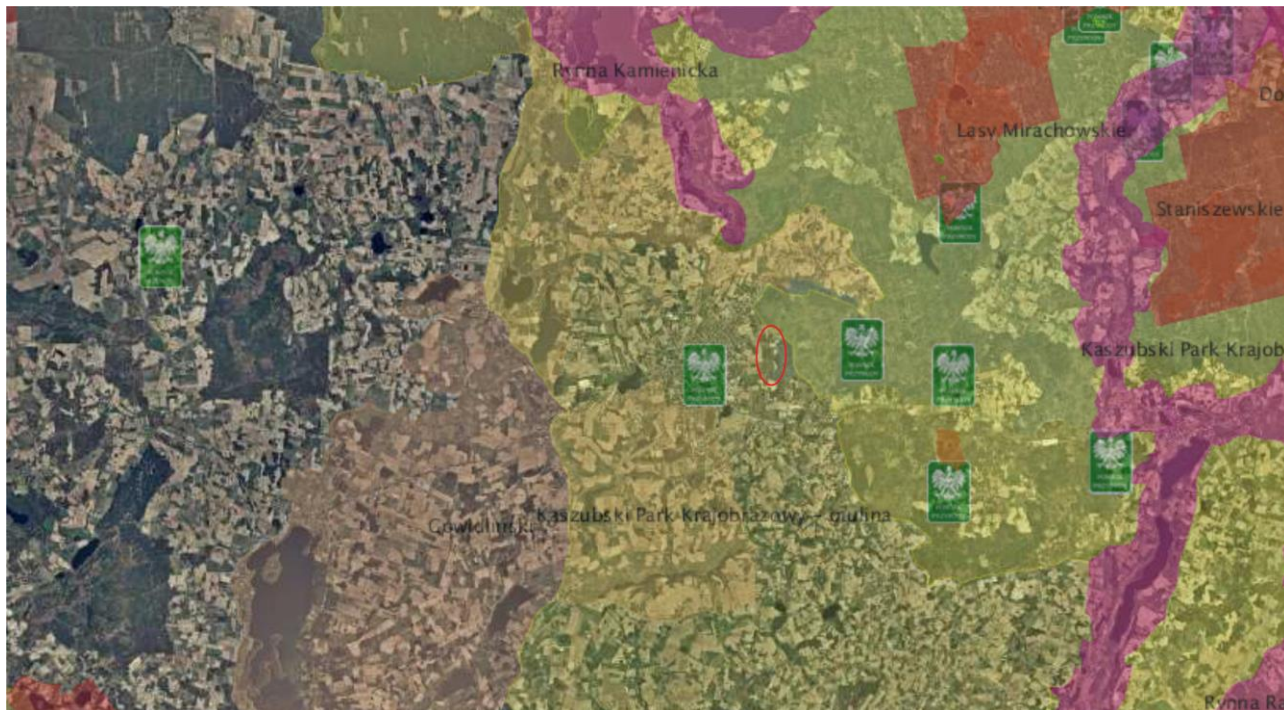
Uchwała do planu w żaden sposób nie wpłynie na zmianę uwarunkowań walorów kulturowych w obrębie wsi Sierakowice, w granicach planu takie nie występują.

3.2. Obszary chronione

Cały obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, gdzie obowiązuje Uchwała nr 445/XLII/17 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 21 grudnia 2017 roku o zmianie uchwały Sejmiku Województwa Pomorskiego w sprawie Kaszubskiego Parku Krajobrazowego (Dz. U. Woj. Pomorskiego nr 203 z dnia 17 stycznia 2018). Otulina stanowi wydzielony obszar ochronny wokół chronionego przyrodniczo terenu, zabezpieczający go przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z

działalności człowieka (definicja według Ustawy o ochronie przyrody. Otulina nie jest, w rozumieniu art. 5 ust. 14 ustawy, formą ochrony przyrody, lecz obszarem, na którym działalność człowieka nie może negatywnie oddziaływać na przyrodę obszaru chronionego.

Wprowadzone zmianą planu ustalenia nie wpłyną negatywnie na otulinę Kaszubskiego Parku Krajobrazowego.

Rysunek. 7. Położenie terenu opracowania na tle form ochrony przyrody, źródło: <http://mapy.geoportal.gov.pl/imap>

3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska

Stan środowiska terenów gminy Sierakowice terenów, w tym analizowanego obszaru można określić jako dobry, w części są to tereny całkowicie przekształcone, stale ulegające wpływom antropogenicznym. Na analizowanym terenie objętym niniejszym opracowaniem do najmniejszych przekształceń doszło w obrębie elementów abiotycznych środowiska przyrodniczego. Rzeźba terenu została zmieniona w najmniejszym stopniu. Stosunki hydrologiczne zostały przekształcone celem odwodnienia najpierw terenów rolnych.

Elementy biotyczne, to elementy, które uległy największym przekształceniom. Chodzi przede wszystkim o wyparcie pierwotnej szaty roślinnej oraz fauny na rzecz gatunków antropogenicznych związanych z bytowaniem człowieka.

Do miejsc potencjalnych zagrożeń dla środowiska należą: strefy mieszkaniowe gospodarstw domowych i zabudowań usługowych, ciągi komunikacyjne, oraz elementy infrastruktury technicznej, tj. słupy, linie elektroenergetyczne itd występujące w granicach opracowania i spoza terenu opracowania. W jego granicach brak elementów uciążliwych.

3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Odporność na degradację i zdolność do regeneracji można oceniać w odniesieniu do rodzaju pokrywy glebowej, stopnia zagrożenia zanieczyszczeniami wód powierzchniowych, izolacji wód podziemnych czy rodzaju pokrywy roślinnej.

Najmniej narażone na degradację środowiska przyrodniczego są obszary niezamieszkałe i rzadko odwiedzane przez człowieka.

Ekosystem pierwotny terenów został przekształcony w wyniku działalności człowieka za sprawą rozwoju funkcji rolniczej. Obszar wsi Sierakowice, jako centralna miejscowość gminy stanowi atrakcyjny inwestycyjnie obszar. Teren opracowania stanowią głównie tereny rolne, ale także tereny budowlane. Wiązą się z tym pewne typowe dla charakteru przekształceń elementy, które wpływają na zmianę środowiska przyrodniczego.

W obszarze użytków rolnych może dochodzić do wzmożonej erozji wietrznej, poza tym dochodzi także do sukcesji roślinnej. Do zagrożeń na analizowanym obszarze, do których może dochodzić w wyniku przekształceń środowiska przyrodniczego należy zaliczyć także zwiększenie poboru wód oraz produkcję płynnych zanieczyszczeń związanych z działalnością ludzką oraz zanieczyszczenie gleby oraz wód podziemnych i powierzchniowych zanieczyszczeniami w tym także w wyniku działalności rolniczej – spływ powierzchniowy.

3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu

W przypadku zaprzestania dalszego inwestowania na tym terenie nie powinny wystąpić nowe niekorzystne zmiany. Brak realizacji zapisów projektu miejscowego planu nie zmieni jednak istniejących uciążliwości takich jak:

- hałas, którego głównym źródłem jest komunikacja;
- emisji pyłów i gazów (głównie SO₂, CO, CO₂) z indywidualnych gospodarstw oraz emisji gazów związanych z komunikacją drogową;
- emisji zanieczyszczeń i produkcji odpadów związanych z gospodarką komunalną;
- niewystarczające uzbrojenia terenu w media;
- rolnictwo przyczyniające się do degradacji środowiska wodno-gruntowego;
- presja na przyrodę ożywioną – w tym bariery migracyjne, gospodarka ludzka nie pozwala na otworzenie naturalnych systemów przyrodniczych, swoiste bariery w postaci tras komunikacyjnych, zwiększająca się powierzchnia terenów zabudowanych, powodować będą utrzymywanie się już zaistniałych dysonansów w funkcjonowaniu ekosystemów;
- zaśmiecanie terenów, zwłaszcza w pobliżu skupisk terenów mieszkalnych jak i oboczy dróg – konsekwencją jest obniżenie walorów fizjonomicznych terenu.

3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego

Rozwój gminy Sierakowice związany jest częściowo z uwarunkowaniami lokalizacyjnymi (drogi wojewódzkie nr 214 (z Warlubia do Łęby) oraz nr 211 (Słupsk – Gdańsk) a także przyrodniczymi (różnorodność ukształtowanie terenu, obecność jezior i lasów). Konsekwencje takiego położenia zostały określone w opracowaniu ekofizjograficznym. Zgodnie z nimi, a także zgodnie z założeniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania jest przestrzeganie zasad:

- zrównoważonego rozwoju – w tym zachowanie odpowiednich poziomów powierzchni biologicznie czynnej oraz kształtowania właściwych form przestrzennych.
- ładu przestrzennego – planowanie inwestycji w obrębie fragmentów gminy Sierakowice z nastawieniem na rozwój różnego rodzaju funkcji, zgodnie z zasadami racjonalnego kształtowania środowiska przyrodniczego oraz w sposób nieuciążliwy wobec mieszkańców terenów przyległych, w sposób możliwie jak najmniej niekorzystny wizualnie i nie tworzący dysonansów przestrzennych.

W opracowaniu ekofizjograficznym przedstawiono między innymi następujące wnioski, uwagi i wskazania dotyczące kształtowania rozwoju obszaru:

- dopuszcza realizację obiektów mieszkalnych;
- dopuszcza zabudowę o charakterze usługowym i produkcyjnym o wytwórczości nieuciążliwej dla środowiska przyrodniczego i życia mieszkańców;
- dopuszcza rozwój funkcji komunikacyjnej – rozbudowę, normatywizowanie istniejących ciągów komunikacyjnych wraz z prawidłowym kształtowaniem zieleni przydrożnej;
- wskazuje stałe dbanie o ciągi komunikacyjne obsługujące teren i dostosowanie ich do przyszłych rozwiązań przestrzennych;
- wskazuje się na konieczność dbania o system melioracyjny, odpowiednie jego kształtowanie, zachowanie lub przebudowę w miejscach kolizyjnych;
- wskazuje stopniowe zwiększanie udziału paliw ekologicznych i alternatywnych źródeł energii w gospodarce ciepłej;
- zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w obrębie całego terenu opracowania.

3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska

W przypadku analizowanego terenu gminy Sierakowice – można wskazać kilka potencjalnie istniejących konfliktów lub zagrożeń wynikających ze specyfiki obecnego użytkowania terenu. Można zaznaczyć obecność wzmożonej erozji podłoża glebowego, zubażania w składniki mineralne.

Istotnym problemem jest także zanikanie terenów otwartych, biologicznie czynnych na rzecz przekształceń związanych z rozbudową zabudowy o funkcji mieszkalnej czy usługowej. To pociąga za sobą szereg dodatkowych ingerencji w środowisko przyrodnicze, które mogą prowadzić do zaburzeń między innymi

stosunków wodnych czy chemizmu gleb czy zwiększenia zanieczyszczenia powietrza emisją niską. Powstające w większej ilości powierzchnie utwardzone, utrudniają odpływ powierzchniowy.

Sporządzony plan fragmentu gminy – jasno wskazuje na dalszy, konsekwentny rozwój funkcji mieszkalnej, oraz funkcji usługowej i produkcyjnej, ale przy racjonalnym zachowaniu balansu pomiędzy możliwościami przestrzennymi terenu – a jego przyrodniczymi uwarunkowaniami. To pociągnie za sobą kolejne zmiany w krajobrazie jak i będzie miało wpływ na funkcjonowanie środowiska przyrodniczego.

4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego

4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu

Poniżej znajdują się częściowe ustalenia projektu zmiany planu, które są najistotniejsze dla prognozy oddziaływania na środowisko.

Uchwała wyznacza liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, oznaczone na rysunku planu:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej, oznaczone symbolem: **1.MN/U, 2.MN/U**;
- 2) tereny zabudowy produkcyjnej i zabudowy usługowej, oznaczone symbolem **1.P/U**;
- 3) tereny dróg wewnętrznych, oznaczone symbolem: **1.KD-W, 2.KD-W**.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. Uwzględnia się położenie w garncach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego, dla której obowiązują przepisy odrębne w zakresie ochrony środowiska.
2. Nakazuje się stosowanie rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych zapewniających zachowanie standardów jakości środowiska określonych w odrębnych przepisach.
3. Zakazuje się na całym obszarze objętym planem:
 - 1) prowadzenia działalności powodujących przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii, w szczególności dotyczących wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczenia powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, gleby lub ziemi;
 - 2) lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej.
4. Nakazuje się na całym obszarze objętym planem zapewnienie ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, zgodnie z przepisami o ochronie przyrody.
5. Nakazuje się przy realizacji minimalnej powierzchni biologicznie czynnej stosować gatunki rodzime.
6. Nakazuje się na całym obszarze objętym planem w celu zminimalizowania negatywnych oddziaływań na środowisko:
 - 1) maksymalnie ograniczyć rozmiary placów budów w celu ograniczenia przekształceń wierzchniej warstwy litosfery w trakcie prac ziemnych;
 - 2) zabezpieczyć grunt i wody w rejonie inwestycji przed zanieczyszczeniami związanymi z pracą sprzętu zmechanizowanego i składowaniem materiałów budowlanych;
 - 3) zdjąć aktywną biologicznie warstwę gleby w miejscach wykopów budowlanych i wykorzystać ją do kształtowania terenów zieleni towarzyszącej nowej zabudowie;
 - 4) kształtować zieleni z zastosowaniem gatunków przystosowanych do warunków siedliskowych obszaru objętego planem oraz odpornych na komunikacyjne zanieczyszczenia atmosfery;
 - 5) w trakcie przygotowywania i realizacji inwestycji zapewnić oszczędne korzystanie z terenu, a wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją konkretnej inwestycji.
7. Ustala się dopuszczalne poziomy hałasu dla terenów 1.MN/U, 2.MN/U, jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
8. Wyznacza się strefę techniczną linii średniego napięcia 15 kV, w odległości 7,0 m od osi linii, zgodnie z rysunkiem planu, dla której ustala się:
 - 1) zakaz lokalizacji budynków lub pomieszczeń przeznaczonych na pobyt stały ludzi oraz zakaz sadzenia drzew, których naturalna wysokość przekracza 2,0 m;

2) w przypadku likwidacji lub skablowania linii elektroenergetycznej dopuszcza się lokalizację budynków lub pomieszczeń przeznaczonych na pobyt stały ludzi, zgodnie z ustaleniami planu.

Ustalenia w zakresie komunikacji

Ustala się obsługę komunikacyjną terenów z dróg wewnętrznych 1.KD-W, 2.KD-W oraz dróg zlokalizowanych poza obszarem objętym planem.

Ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej

Ustala się obsługę w zakresie infrastruktury technicznej poprzez uzbrojenie terenu, powiązane z systemem infrastruktury technicznej, zlokalizowanym poza obszarem planu.

Ustala się utrzymanie istniejącej infrastruktury technicznej, jej przebudowę, rozbudowę, wymianę lub rozbiórkę oraz budowę nowej infrastruktury technicznej, w formie tradycyjnej jak i z wykorzystaniem nowych technologii, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:

- zaopatrzenie poprzez sieć wodociągową, połączoną z gminnym systemem wodociągowym;
- przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę należy zrealizować zgodnie z przepisami odrębnymi.;
- budowę oraz rozbudowę wodociągu należy prowadzić w sposób zapewniający odpowiednią jego wydajność, jako źródła wody do celów przeciwpożarowych;
- dopuszcza się stosowanie indywidualnych ujęć wody, wyłącznie do celów gospodarczych.

W zakresie odprowadzenia ścieków ustala się:

- odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej; obowiązek podłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- zakaz wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do gruntu;
- do czasu rozbudowy sieci kanalizacji sanitarnej dopuszcza się budowę systemów indywidualnych - odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych do czasowego gromadzenia nieczystości ciekłych lub do przydomowych oczyszczalni lub zastosowanie innych rozwiązań zapewniających taki sam jak system kanalizacji zbiorczej poziom ochrony środowiska, zgodnie z przepisami odrębnymi. Po wybudowaniu sieci kanalizacji sanitarnej indywidualne sieci i instalacje należy zlikwidować, a budynki podłączyć do kanalizacji sanitarnej zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:

- zakaz odprowadzania powierzchniowego wód z powierzchni utwardzonych;
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do kanalizacji deszczowej lub studni chłonnych, zbiorników retencyjnych, zlokalizowanych w obrębie działek budowlanych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznej za pośrednictwem linii elektroenergetycznych, na warunkach określonych w przepisach odrębnych; dopuszcza się lokalizację stacji transformatorowych zlokalizowanych w sąsiedztwie linii rozgraniczających dróg z bezpośrednim dostępem do drogi.

Dopuszcza się lokalizację w celu zaopatrzenia w energię elektryczną indywidualnych instalacji odnawialnych źródeł energii o łącznej mocy nie większej niż 100 kW oraz urządzeń kogeneracji, z wyłączeniem urządzeń wykorzystujących energię wiatru.

Dopuszcza się budowę, rozbudowę, przebudowę sieci elektroenergetycznej wyłącznie jako podziemnej z wyłączeniem stacji transformatorowych.

Ustala się zaopatrzenie w ciepło do celów grzewczych oraz dla potrzeb przygotowania ciepłej wody użytkowej z indywidualnych źródeł ciepła z zastosowaniem paliw ekologicznych, w tym sieci energii elektrycznej oraz innych nośników spalanych w urządzeniach spełniających środowiskowe normy jakości emisji.

Ustala się obsługę telekomunikacyjną poprzez wykorzystanie infrastruktury sieci bezprzewodowych oraz przewodowych, z możliwością jej przebudowy, rozbudowy, wymiany jak i rozbiórki, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie usuwania nieczystości stałych ustala się obowiązek gromadzenia odpadów i nieczystości stałych w urządzeniach przystosowanych do ich gromadzenia oraz ich odbiór i usuwanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dopuszcza się realizację innej niż wymieniona infrastruktury technicznej, wymaganej do rozwoju obszaru objętego planem, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ustalenia szczegółowe

Dla terenów: **1.MN/U, 2.MN/U** ustala się przeznaczenie: **tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej.**

- maksymalna powierzchnia zabudowy - 30% powierzchni działki budowlanej,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 30% powierzchni działki budowlanej,
- minimalna intensywność zabudowy - 0,1,
- maksymalna intensywność zabudowy – 0,8.

Dla terenów: **1.P/U, 2.P/U, 3.P/U** ustala się przeznaczenie: **tereny zabudowy produkcyjnej i zabudowy usługowej.**

- maksymalna powierzchnia zabudowy - 50% powierzchni działki budowlanej,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna - 20% powierzchni działki budowlanej,
- minimalna intensywność zabudowy - 0,10,
- maksymalna intensywność zabudowy – 0,90.

Dla terenów: **1.KD-W, 2.KD-W**, ustala się przeznaczenie: **tereny dróg wewnętrznych.**

- dopuszcza się budowę budowli drogowych wraz z przynależnymi, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą oraz sieci infrastruktury technicznej.
- dopuszcza się realizację ciągów pieszych, ścieżek rowerowych oraz zieleni przydrożnej, zgodnie z przepisami odrębnymi.

4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak już wspomniano w punkcie 4.5 niniejszego opracowania, nie powinien ulec znaczącej zmianie stan środowiska przyrodniczego ani zachodzące w nim obecnie tendencje przyczynić się do negatywnego wpływu.

Na obszarze obowiązywania projektu planu może zaistnieć nowa zabudowa dotycząca rozwoju wskazanych funkcji. Spowoduje to zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Nastąpi zmniejszenie infiltracji wód opadowych do wód podziemnych. Nastąpi także zniszczenie struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej. Szata roślinna będzie niszczone bezpośrednio, przez usuwanie pokrywy roślinnej istniejącej, a także pośrednio przez zmianę stosunków glebowych i wodnych. Ogrzewanie nowej zabudowy przyczyni się do wzrostu tzw. "niskiej emisji", zwiększy się również intensywność użytkowania sieci drogowej, z którą graniczy i przebiega teren opracowania, co przyczyni się do wzrostu wytwarzania SO₂, CO₂, CO, pyłów, produktów spalania złożonych związków organicznych (węglowodory policykliczne, chlorowcopochodne) a także wzrostu hałasu. Na obszarze gdzie powstanie zabudowa zmieni się krajobraz.

Uzupełnienie obszarów zielenią niską i wysoką, towarzyszącą zabudowie chroni i ogranicza degradację środowiska przyrodniczego stanowiąc swoisty bufor przejmujący zanieczyszczenia z otoczenia oraz eliminuje hałas. Ponadto zachowanie powierzchni czynnych biologicznie będzie pozytywnie równoważyć zmiany stopniowo wprowadzane w krajobraz obecnych terenów. Ustalenie i zachowanie w treści planu terenów aktywnych przyrodniczo, a także wprowadzenie obowiązku nasadzeń z zakresu szpaleru drzew, pozwoli na lepsze funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000

Środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne

Największy wpływ na środowisko wodno-gruntowe będzie miało wprowadzanie zabudowy (powierzchni nieprzepuszczalnych) na obszary dotychczas niezainwestowane, dotyczy to głównie posadowienia fundamentów i realizacja piwnic. Spowoduje to uszczelnienie podłoża i zmniejszenie infiltracji wód opadowych do gruntu. Prawdopodobnie nastąpi również alkalizacja środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Rozwój jest również potencjalnym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych, dlatego bardzo istotne będzie prowadzenie odpowiedniej i surowej gospodarki wodno-ściekowej, a także dbanie zgodnie z założeniami planu o system melioracyjny.

Główne cele środowiskowe dla wód powierzchniowych i podziemnych to m.in. zapobieganie dopływowi lub ograniczenie dopływu zanieczyszczeń do wód, zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich części wód, zapewnienie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem, oraz wdrożenie działań niezbędnych dla odwrócenia znaczącego i utrzymującego się rosnącego trendu stężenia każdego zanieczyszczenia powstałego w skutek działalności człowieka.

W przypadku dorzecza Wisły w zakresie jednolitych części wód powierzchniowych, wskazano przesunięcie terminu osiągnięcia celu z powodu konieczności dodatkowych analiz oraz długości procesu inwestycyjnego. Wskazane w obowiązującej uchwale rozwiązania infrastrukturalne są konieczne dla zachowania bezpiecznego korzystania z wody użytkowej oraz odprowadzenia ścieków. Należy bowiem projektowaną zmianę w tej kwestii respektować.

Flora i fauna

Dalsza realizacja planu wsi Sierakowice spowoduje przekształcenie powierzchni biologicznie czynnej. Na terenach przewidzianych do zabudowy i rozbudowy brak jest zbiorowisk i siedlisk szczególnie cennych, tym niemniej dbanie o możliwie jak największe tereny przyrodnicze jest zgodne z założeniami planu. Oczywiście każda, nawet najmniejsza inwestycja budowlana niesie za sobą ryzyko zmniejszenia różnorodności gatunkowej.

Plan kładzie nacisk na dbanie o istniejące walory przyrodnicze oraz ograniczenie niekorzystnego charakteru i intensywności zmian w środowisku. W wyniku przeprowadzonych analiz nie można stwierdzić jak dalece negatywny wpływ będą miały ustalenia m.p.z.p. na system ekologiczny fragmentu gminy Sierakowice jak i terenów otaczających. Jednakże przestrzeganie ustaleń i założeń planu zwłaszcza w aspekcie przestrzegania zasad zrównoważonego rozwoju i nie dopuszczenie na tych terenach do powstawania obiektów mogących w sposób znaczący oddziaływać na środowisko powinno w sposób niewielki wpłynąć zarówno na środowisko biotyczne jak i abiotyczne. Plan wprowadza ograniczoną intensywność zainwestowania zakładając brak kolizji z obszarami cennymi przyrodniczo.

Fauna omawianego obszaru niczym nie wyróżnia się na tle okolicy czy regionu, reprezentowana jest przez gatunki związane z gospodarką człowieka i siedliskami przez niego zniekształconymi. W wyniku realizacji założeń planu może dojść do przecięcia szlaków przemieszczania się zwierząt drobnych (ogrodzenia), a także wzrośnie udział fauny związanej z bytowaniem człowieka.

W granicach objętych planem, przeznaczonych pod rozwój stref zabudowań, nie stwierdzono występowania chronionych gatunków fauny i flory w rozumieniu: Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183) i Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409) a także Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713).

Krajobraz

W wyniku realizacji projektu planu nastąpi przekształcenie krajobrazu terenów przeznaczonych pod zmianę funkcji. Część terenów obecnie pokrytych roślinnością, związaną z uprawami, zostanie przekształconych w tereny zabudowy mieszkaniowej. Ich powierzchnia zostanie w części utwardzona i zabudowana. Wysokość zabudowy maksymalnie może osiągnąć do 9,0 m w strefach zabudowań mieszkalnych i usługowych oraz 12,0 m w strefach zabudowy usługowej i produkcyjnej. Całość ustaleń planu jest zgodna z założeniami kształtowania ładu przestrzennego wyznaczonego w studium.

Powietrze i klimat akustyczny

Wpływ ustaleń planu na stan sanitarny powietrza na omawianym obszarze ma tzw. "niska emisja" z indywidualnych źródeł ogrzewania z terenu opracowania oraz z terenów sąsiednich a także zanieczyszczenia komunikacyjne z dróg graniczących z obszarem opracowania. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu może nastąpić zwiększenie liczby emitorów (z budynków) w sezonie grzewczym. Ponadto może dojść do zmian w cyrkulacji powietrza w związku z pojawieniem się nowej zabudowy, jednak nie będzie to miało wpływu na ogólne kształtowanie klimatu gminy oraz regionu.

Z uwagi na użytkowanie dróg może okresowo dochodzić do oddziaływania akustycznego, nie powinno jednak mieć ono charakteru ciągłego, ponadnormatywnego hałasu. Dodatkowym obciążeniem może być obecność systemów wentylacyjnych, chłodniczych, czy związanych z prawidłowym funkcjonowaniem obiektów infrastruktury technicznej. To może wiązać się z oddziaływaniem wibracji. Nie powinno ono jednak oddziaływaniem swym wpływać na tereny sąsiednie, czy strefy zabudowy mieszkaniowej.

W przypadku kształtowania klimatu, największe zmiany zajdą w obszarach gdzie pojawią się nowe formy zainwestowania, gdzie do zmian w warunkach termicznych, zmieni się powierzchnia parowania oraz wilgotność powietrza. Dojdzie też do zmian z zakresu inwersji temperaturowej, która będzie się zmieniać w zależności od rodzaju przeszkód terenowych.

W miejscach, które zostaną doinwestowane dojdzie na skutek wyzwania sztucznego ciepła do atmosfery do powstawania tzw. wysp ciepła a kierunki i prędkości wiatru będą zmodyfikowane przez układ zabudowy.

Wprowadzone planem zmiany będą miały oddziaływanie lokalne. Ich skala nie będzie istotna w regionie dalszym niż granice opracowywanego dokumentu i najbliższe tereny sąsiadujące.

Obszary Natura 2000

Plan nie wprowadza zainwestowania w skali mogącej przynieść oddziaływanie na oddalone o kilkanaście i kilkadziesiąt km obszary Natura 2000.

Kłęski żywiołowe

Zgodnie z definicjami ustawowymi z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie kłęski żywiołowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 333 ze zm.) kłęska żywiołowa to katastrofa naturalna lub awaria techniczna, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem.

Katastrofa naturalna – to zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu. Awaria techniczna to gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych powodujące przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości. Katastrofą naturalną lub awarią techniczną może być również zdarzenie wywołane działaniem terrorystycznym.

Biorąc pod uwagę obszar analizowany, możemy przede wszystkim identyfikować kwestie związane z postępującymi zmianami klimatu, które w skali lokalnej są właściwie nieodczuwalne, ale już w skali regionu pomorskiego są widoczne.

Województwo Pomorskie położone jest w północnej, nadmorskiej części Polski. Do branż szczególnie rozwiniętych w regionie zalicza się m.in. petrochemiczną, elektromaszynową oraz turystykę, a samo położenie stwarza szereg szans związanych z gospodarczym wykorzystaniem zasobów morskich. Pomorskie wyróżnia się najwyższym przyrostem naturalnym, a mieszkańcy są relatywnie młodszy niż wynosi średnia krajowa, następuje jednak systematyczny wzrost ludności powyżej 65 roku życia. Główne zagrożenia regionu to erozja wybrzeża oraz wysokie ryzyko powodziowe, co znacznie ogranicza możliwości rozwojowe tego obszaru.

Rekomendowane kierunki działań adaptacyjnych:

- ochrona brzegów morskich i obszarów portowych, ochrona przeciwpowodziowa,

- ochrona przed powodzią obszarów zidentyfikowanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego oraz obszarów wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego,
- wdrożenie systemów ochrony terenów rolniczych i leśnych przed suszą poprzez ochronę gleb przed przesuszaniem i małą retencją wodną.

Według strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020, do najważniejszych negatywnych skutków zaliczyć należy niekorzystne zmiany warunków hydrologicznych, zwiększenie częstotliwości występowania ekstremalnych zjawisk pogodowych i katastrof (silne wiatry, incydentalne trąby powietrzne, wyładowania atmosferyczne).

Zagrożeń klimatycznych nie można jednak rozpatrywać w skali lokalnej, a raczej na poziomie stref, czy regionów. Mimo to można stwierdzić, że w najbliższych latach na obszarze gminy, jak i całego kraju można spodziewać się wzrostu średniej rocznej temperatury, a tym samym wzrostu okresów upalnych i spadku liczby dni z okresami mroźnymi. Przewiduje się także, że nastąpi wzrost długości okresu wegetacyjnego. Należy liczyć się ze wzrastającą częstością występowania opadów ulewnych.

Oczywiście kwestie zapisów w planach miejscowych, determinuje ich skala oraz rodzaj planowanego przeznaczenia. W uchwale do zmiany planu w żaden sposób nie odnoszą się do problematyki planu adaptacji, należy jednak podkreślić, że wprowadzane projektem uchwały modyfikacje w żaden sposób nie przyczynią się do dynamicznych zmian i gwałtownego przyspieszenia procesów.

Podsumowanie:

Poniższa tabela wskazuje na potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego jak i zagospodarowanie terenu.

Tabela 2. Potencjalny wpływ realizacji ustaleń planu i jego zmiany na poszczególne komponenty i cechy środowiska

POTENCJALNY WPŁYW REALIZACJI MPZP NA:	TAK	NIE	PRAWDOPODOBNIENIE
POWIETRZE			
→ wzrost zanieczyszczenia powietrza (pyły, gazy)			■ (samochody, ogrzewanie zabudowy)
→ powstanie odorów		■	
→ wzrost hałasu			■ (możliwy wzrost – w trakcie budowy, systemy wentylacyjne)
→ wibracje			■ (możliwy wzrost – w trakcie budowy, systemy wentylacyjne)
POWIERZCHNIĘ ZIEMI			
→ unikatowych cech geologicznych		■	
→ zniszczenie warstw powierzchniowych (warstwy gleb)	■ (w wyniku budowy)		
→ zmiany topograficzne		■	
→ wzrost erozji wietrznej			■ (w wyniku budowy)
→ wzrost zagrożenia osuwiskami		■	
WODY			
→ zmiany w obecnych przepływach wody			■ (uszczelnienie podłoża, zwiększony pobór itd.)

→ zmiany jakości wód			■ (głównie gruntowych, spływ, odpływ, większa ilość potencjalnych zagrożeń)
→ zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych	■ (na etapie realizacji inwestycji)		
→ zmiany ilości wód powierzchniowych lub podziemnych	■ (w wyniku uszczelnienia podłoża)		
→ zrzuty ścieków do wód		■	
→ zmiany ilości lub jakości wody pitnej			■ (możliwe zanieczyszczenia przenikające w grunt, wzrost zużycia)
ROŚLINNOŚĆ			
→ zmiany różnorodności siedlisk	■ (nowe rośliny, niszczenie istniejącej w procesie budowlanym)		
→ wprowadzenie nowych gatunków	■ (nowe rośliny, niszczenie istniejącej w procesie budowlanym)		
ZWIERZĘTA			
→ zmiany różnorodności gatunkowej	■ (migracja istniejącej, pojawienie się nowej)		
→ przecięcie szlaków wędrówek i migracji zwierząt	■ (w wyniku zainwestowania itd.)		
ZAGOSPODAROWANIE TERENU			
→ zmiana sposobu i formy istniejącego lub planowanego zagospodarowania	■ (pojawienie się zabudowy mieszkaniowej)		
KRAJOBRAZ			
→ zmiana lub degradacja wartości estetycznych krajobrazu:			
• w aspekcie lokalnym	■ (nowe zabudowania)		
• w aspekcie ponadlokalnym		■	
KLIMAT			
→ zmiany cech klimatu:			
• w skali lokalnej			■ (zmiana kierunków przewietrzania, zmiana minimalna)
• w skali ponadlokalnej		■	

Autor: Opracowanie własne

4.4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja założeń Planu nie przyniesie oddziaływania o zasięgu transgranicznym. Plan nie wprowadza zmian w skali, która mogłaby przynieść skutki środowiskowe poza granicami kraju.

4.5. Zgodność Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami

Wejście w życie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2020 poz. 293 ze zm.) wymusiło na gminach obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zgodności z obowiązującym na danym terenie *Studium*.

Sporządzenie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego dla analizowanego fragmentu gminy Sierakowice – dostosowano do potrzeb i realiów rozwijających się terenów wiejskich. Plan przewiduje w części terenu rozwój zabudowań mieszkalnych jednorodzinnych i usługowych oraz w części rozwój terenów

usługowych i produkcyjnych. Studium przewiduje intensywny rozwój wielofunkcyjny tych obszarach, w granicach których dopuszcza się także zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, usługową i produkcyjną przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych – zatem zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są zgodne ze wskazaniem studium.

Polityka przestrzenna gminy przedstawiona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sierakowice wynika bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należą m.in.: Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024 – który stanowi strategiczne opracowanie, które kreśli kierunki wieloletniego rozwoju gminy i jednocześnie stanowi podstawowy dokument długofalowej polityki lokalnej oraz jeden z najbardziej aktualnych dokumentów dotyczących polityki rozwojowej gminy.

Powyższe opracowanie wynika oczywiście bezpośrednio z dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Kartuskiego na lata 2016 -2040 oraz Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020, która wskazuje wizję rozwoju regionu oraz Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Pomorskiego – aktualizacja – jest to strategiczny dokument opracowany przez samorząd województwa określający zasady kształtowania struktury przestrzennej województwa w długim horyzoncie czasowym. Stanowi element regionalnego planowania strategicznego, który odgrywa koordynacyjną rolę pomiędzy planowaniem krajowym a planowaniem miejscowym.

Krajowe dokumenty, które odgrywają nadrzędną rolę w planowaniu przestrzennym to Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 czyli podstawowy dokument strategiczny określający cele i priorytety polityki rozwoju w perspektywie najbliższych lat oraz warunki, które powinny ten rozwój zapewnić. Stanowi on punkt odniesienia zarówno dla innych strategii opracowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 – to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski. Przedstawia on wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych 20 lat. Wprowadza zasadę współzależności celów polityki przestrzennej z celami polityki regionalnej.

Realizacja ustaleń zmiany projektu planu w połączeniu z innymi dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie Gminy Sierakowice nie będzie skutkować powstaniem znacznych oddziaływań skumulowanych, wtórnych i pośrednich. Pojawiające się zmiany i presje środowiskowe nie powinny w szerszej perspektywie przynieść dalece idących negatywnych skutków chociażby ze względu na oddalenie od terenów opracowania skupisk ludzkich oraz obszarów cennych przyrodniczo.

4.6. Podsumowanie prognozy

W wyniku realizacji projektu nie wystąpią dalece idące szkodliwe zmiany w środowisku omawianego terenu. Najbardziej istotnym skutkiem realizacji ustaleń projektu planu będą zmiany w środowisku wodno-gruntowym i zmiana charakteru krajobrazu. Nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych,

zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych i zmiana krajobrazu terenów otwartych rolnych na tereny mieszkalne, usługowe czy produkcyjne – zabudowane.

Zagrożenia wynikać będą z rozwoju w/w funkcji oraz tych związanych z bytowaniem człowieka jak wzrost zanieczyszczenia powietrza, odpadów stałych i płynnych, hałasu komunikacyjnego.

W prognozie nie proponuje się rozwiązań alternatywnych, a ewentualne szkodliwe oddziaływania wykazane w ewentualnych opracowaniach, minimalizować za pomocą dostępnych metod.

Możliwość wystąpienia oddziaływań pośrednich stwierdzono w przypadku większości przedsięwzięć. Są to prace remontowe i modernizacyjne nawierzchni drogowej (ulice i chodniki) oraz infrastruktury (kanalizacja, wodociągi, oświetlenie). Możliwe, zatem są także oddziaływania skumulowane dotyczące głównie emisji hałasu, wzrostu zanieczyszczeń pyłowych powietrza lub drgań podłoża oraz utrudnień komunikacyjnych, mogących wystąpić na etapie realizacji przedsięwzięć. Oddziaływania te będą jednak miały charakter przejściowy i w pełni odwracalny.

Zapisy projektu planu są zgodne ze *Studium*. Autorzy zmiany planu na bieżąco konsultowali z autorem prognozy ustalenia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego oraz zdrowia ludzi.

5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska

Projekt zmiany planu zakłada, iż aktualny sposób zagospodarowania przestrzennego w obowiązującym dotychczas planie zagospodarowania przestrzennego ulegnie zmianie. Zostanie rozgraniczona funkcja mieszkalna i usługowa od terenów usługowych i produkcyjnych. Tereny rolne, będące jeszcze w większości w obszarze projektowanej zmiany, docelowo zostaną zastąpione zabudowaniami o różnych funkcjach przy uwzględnieniu powiązań komunikacyjnych.

W wyniku realizacji planu nastąpi wzrost wskaźnika powierzchni zabudowy, czyli nastąpi ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej. Wraz ze wzrostem intensywności zabudowy jak również, lokalnie może dojść do pogorszenia stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego. Nie przewiduje się jednak w tych rejonach przekroczenia dopuszczalnych norm.

Plan ustala szereg zasad, które mają za zadanie równoważyć negatywne oddziaływania procesów inwestycyjnych. Z punktu widzenia funkcjonowania środowiska najistotniejsze są ustalenia dotyczące ochrony terenów cennych przyrodniczo lub bezpośrednio na nie wpływających. Tereny te wymagają ochrony, co uwzględniają zapisy projektowanej uchwały.

6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko

Projekt planu dotyczy obszaru wiejskiego stanowiącego główny ośrodek gminy Sierakowice. Ogół tendencji rozwojowych zmierza do zintensyfikowania działań o charakterze zabudowań mieszkaniowych, usługowych oraz produkcyjnych w tej strefie.

Dalsza realizacja planu pociągnie za sobą szereg zmian w strukturze i funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego jednak największy wpływ będzie miała na zmianę wizualną terenu oraz może zakłócać dotychczasowe przemieszczanie się zwierzyny drobnej. Wprowadzone zostaną zmiany zarówno w środowisku gruntowo-wodnym, jaki i pojawi się wzrost zanieczyszczenia powietrza, lokalnie może dojść do zaburzeń klimatu, przewietrzania itp.

Ze względu na skalę ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko także tych generowanych przez roboty wykonawcze przedsięwzięć, stwierdza się, że ich zasięg nie obejmie położonych w sąsiedztwie obszarów Natura 2000 ani będących w zakresie planu obszarów i terenów chronionych. Ewentualne zmiany siedliskowe wywołane mogą być pracami ziemnymi naruszającymi struktury litologiczne i hydrogeologiczne wierzchnich warstw podłoża. Takie prace mogą mieć miejsce w związku z realizacją planu (np. w przypadku modernizacji ulic i systemów podziemnej infrastruktury technicznej). Skala tych przedsięwzięć nie wpłynie na oddalone siedliska chronione.

Nie ma, zatem zasadnej potrzeby wskazywania potrzeb kompensacji przyrodniczej (zgodnie z intencją zapisaną w art. 51 ust. 2 pkt. 3 lit. a i b Ustawy o dostępie informacji...).

Natomiast poniższe rozwiązania zgodne z zapisami zawartymi w projekcie planu mają na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację negatywnych oddziaływań przyszłego użytkowania na środowisko:

1. Poprawienie ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie zabudowy poprzez linie zabudowy w połączeniu z odpowiednimi zasadami realizacji ogrodzeń, wysokości budynków i rozwiązań technicznych, komunikacyjnych, które powalą na poprawę ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie przestrzeni terenów wiejskich oraz uporządkowanie zagospodarowania przestrzennego i nadanie nowych form przestrzennych w strefach publicznych i niepublicznych przy minimalizacji sytuacji kolizyjnych wynikających z przeznaczenia terenów dla różnych funkcji.
2. Ustalenie zasad udostępniania terenów pod zabudowę mieszkaniową, usługową i produkcyjną, umożliwiających przestrzenny rozwój miejscowości z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

7. Wnioski

1. Plan zakłada na omawianym terenie rozwój stref zabudowy: *mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej, usługowej i produkcyjnej* wraz z udostępnieniem terenów pod rozwój sieci komunikacyjnej.

2. Plan zakłada na omawianym terenie zachowanie walorów przyrodniczych poprzez zachowanie odpowiednich poziomów powierzchni biologicznie czynnej oraz konieczność realizacji szpalera drzew na granicy strefy P/U.
3. Plan zakłada intensyfikację zabudowy i wzrost powierzchni utwardzonej.
4. Plan określa zasady ochrony środowiska poprzez zakazy i ustalenia.
5. Plan określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.
6. Sposób zagospodarowania terenów zaproponowany w projekcie planu ze względu na swój charakter spowoduje lokalne zmiany komponentów środowiska przyrodniczego na obszarze planu i nie przyniesie dalece idących zagrożeń pośrednich, wtórnych i skumulowanych.
7. Realizacja planu w największym stopniu przekształci środowisko wodno-gruntowe (przypowierzchniowe warstwy) a także krajobraz.
8. Realizacja planu poprzez rozwinięcie infrastruktury technicznej, doprowadzi do minimalizacji negatywnych oddziaływań inwestycji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego w tym przede wszystkim na stan środowiska gruntowego oraz klimatu akustycznego.

8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego. Tak plan przedmiotowy jak i prognoza obejmują swoim zasięgiem fragment gminy Sierakowice, w powiecie kartuskim w województwie pomorskim.

Celem sporządzenia prognozy jest zdefiniowanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, jakie może przynieść realizacja założeń planu i ewentualne podjęcie działań mających na celu ograniczenie tychże zagrożeń.

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie z uchwałą Nr XXXVIII/314/16 Rady Gminy Sierakowice z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie przystąpienia do zmiany Uchwały Nr XIII/152/11 Rady Gminy Sierakowice z dnia 13 grudnia 2011 r. w zakresie zmiany karty terenu D.18.PR.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2020 poz. 283 ze zm.).

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem szeregu publikacji naukowych, książek, opracowań tematycznych, raportów przy zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Wymienione zostały w punkcie 1.5. opracowania.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem dostępnych dokumentów międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych. Do najważniejszych należą VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór, Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE oraz Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (Dyrektywa Ptasia) oraz dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy. Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, Polityce Ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. czy Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, dokumenty regionalne to Program Ochrony Środowiska województwa pomorskiego na lata 2013 – 2016 z perspektywą do roku 2020, Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Pomorskiego 2022, Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kartuskiego na lata 2015 – 2018 z perspektywą na lata 2019 – 2022, Strategia Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024, Program Ochrony Środowiska Gminy Sierakowice na lata 2014-2017 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2018-2021. Wszystkie te dokumenty wyznaczają cele, które stanowią wytyczne dla kształtowania przyszłych dokumentów, tak aby projektowany plan miejscowy kierował się wytycznymi w nimi zawartymi.

W prognozie przedstawiono propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu, wskazując jednocześnie na konieczność zwrócenia uwagi na minimalizację negatywnych oddziaływań oraz na konieczność aktualizacji dokumentacji minimum raz w trakcie trwania kadencji rady.

W prognozie przedstawiono charakterystykę poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego (pkt 3): określono położenie geograficzne i fizjograficzne terenu opracowania, rzeźbę terenu, przeanalizowano obecność lub brak surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków gruntowych i gleb, warunków klimatycznych, występującej w obszarze opracowania fauny i flory oraz warunków kulturowych. Stwierdzono, że teren inwestycji znajduje się w granicach otuliny Kaszubskiego Parku Krajobrazowego. Oceniono stan i funkcjonowanie środowiska. Analizy wykazały, że tereny gminy poddawane stałym procesom postępującej urbanizacji stanowią obszary o umiarkowanym charakterze

obciążeń przyrodniczych. Oceniono także odporność na degradację i zdolność do regeneracji terenów planu, wskazując, że całość terenów objętych zmianą planu ulega presji w wyniku dalszego zainwestowania.

W prognozie oceniono przewidywane skutki wpływu ustaleń miejscowego planu na środowisko, w tym na środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, gdzie wskazano, m.in. że zapisy planu chronią teren opracowania przed negatywnym wpływem na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych, określono, że dojdzie do zmiany przemieszczania się drobnej fauny oraz że zmieni się bioróżnorodność. Ponadto określono wpływ na krajobraz, który zmieni się w wyniku zainwestowania nowymi obiektami, oraz określono, że dojdzie do lokalnych drobnych oddziaływań na klimat, w wyniku zacieniania, zmian przewietrzania oraz w związku z pojawieniem się większej ilości terenów utwardzonych – zmianą bilansu wodnego. Określono brak wpływu na obszary Natura 2000 oraz określono, że projektowana zmiana planu nie chroni terenów opracowania przed efektem klęsk żywiołowych – potencjalnie mogących wystąpić w obszarze opracowania, a do których zaliczono przede wszystkim deszcze nawalne oraz susze.

Wykazano brak transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na brak zainwestowania w skali mogącej nieść oddziaływania poza granicami naszego kraju.

Prognoza wykazała szereg powiązań z dokumentami strategicznymi – w tym z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które wynikają bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należą m.in.: Strategii Rozwoju Gminy Sierakowice na lata 2014-2024. Powyższe opracowanie wynika oczywiście bezpośrednio z dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Kartuskiego na lata 2016 -2040 (obecnie w fazie końcowej aktualizacji) oraz Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2020, Plan zagospodarowania przestrzennego województwa Pomorskiego – aktualizacja. One zaś wynikają z dokumentów krajowych tj. Strategia Rozwoju Kraju 2007-2015 oraz Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

Ustalenia zmiany planu, wskazują na uporządkowanie i rozdzielenie funkcji z zabudowy przemysłowo-zremieślniczej z dopuszczeniem zabudowy mieszkaniowej na wyraźne rozdzielenie – zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej i usługowej od usługowej i produkcyjnej przy lekkiej modyfikacji parametrów dla zabudowy. W podsumowaniu prognozy wskazano, że w wyniku realizacji założeń zmiany planu, zostanie wyparta do końca funkcja użytkowania rolniczego, oraz że nastąpi wzrost wskaźnika powierzchni zabudowy.

Oceniono pozytywnie ustalenia planu w aspekcie ochrony środowiska. Wszystkie powyższe stwierdzenia są zgodne z teorią zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń i zagrożeń u źródła, co przynosi korzyści ekonomiczne, społeczne a przede wszystkim środowiskowe.

Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej to zagrożenia, które najczęściej definiowane są dla sporządzanych planów zagospodarowania przestrzennego. Pewną rekompensatę dla środowiska może przynieść wprowadzenie zapisów dotyczących zachowania określonej ilości obszarów biologicznie czynnych oraz tych mówiących o kompensacji działań, które w fazie realizacji inwestycji powodują niszczenie wierzchnich warstw terenu.

W ujęciu końcowym określono, iż sposób zagospodarowania terenu działek zgodny z obowiązującym planem oraz jego projektowanej zmiany nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nimi.

Oświadczenie autora prognozy

„Oświadczam, że jako autor prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam stosowne wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2021 poz. 247).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.”

Mgr Katarzyna Kusztełak

